Analize și opinii

Mihai Malaimare: Exercițiu de om revoltat și hotărât!

Acum 14 minute 8 Vizualizari 5 Timp de citire

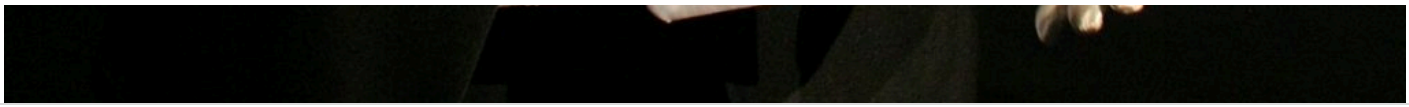

Am încercat astăzi, și vă propun și vouă să o faceți, să-mi imaginez că aș fi în situația unui președinte ales, recte Georgescu, și că ar trebui să mă apuc de treabă, în configurația politică actuală și cu subteranele sinistre ale serviciilor secrete, așa cum se găsesc cu siguranță astăzi. Te îngrozești. România este un câmp minat pe care cresc buruieni cât statul unui om. Dacă ești un gospodar adevărat îți vine să plângi și aproape că nu mai crezi că poți să te apuci de lucru, că poți, eventual, să și izbutești. Iar asta, nu pentru că nu ai știi să dai cu coasa, să sapi cu târnăcopul acolo unde nu intră hârletul, ci pentru că, în sine, comparația țară – ogor propriu este nefericită și neadevărată. Bunicul meu a primit de la străbunicul un ogor care se numea „în cioate”, pentru că era un fost colț de pădure care a fost tăiată și din care a izbutit să scoată cioatele doar aproape de sfârșitul vieții, cu o habotnicie și o îndârjire colosale. Ei bine, președintele unei țări nu are la dispoziție atât de mult timp. În prima lună el și guvernul trebuie să asigure salariile și pensiile oamenilor, operațiune fără de care nu se poate merge mai departe. Cel mult, oamenii acestei țări ar putea decide că renunță la salariile și pensiile lor vreme de o lună, ca să-l susțină în lupta sa pentru refacerea țării, dar nu cred că mai mult este de imaginat. Și atunci, cum să readuci România la plutire când nu ai decât o lună, cel mult două la dispoziție? Cu ce să începi? UE este un sistem în care ne-am prins prin voință proprie, chiar dacă acum cred altceva, atunci eram convins de binele acestei apartenențe. România a fost furată sistematic și extrem de riguros încât acum, pentru plata salariilor și pensiilor, depindem efectiv de banii europeni. Dacă ăia închid robinetul, și fiți convinși că o vor face imediat ce ne strigăm independența, ne vom prăbuși sub povara incapacității de a ne susține proprii cetățeni, și cu siguranță, a revoltei pe care ei nu vor ezita să o manifeste, mai ales că vor fi încurajați de la spate de către cei care, prin președintele nostru, ales pentru ca România să scape de sclavie, și-au văzut privilegiile amenințate.

Așadar, având în vedere că nu mi-am pus la dispoziție decât o lună, am încercat variante, unele mai drastice, altele mai subtile, dar nu am izbutit și m-am lăsat păgubaș deocamdată. Mai exact, m-am refugiat la adăpostul proiectelor mele profesionale, personale, amenințate de vârsta mea înaintată și, spre deosebire bunicul meu, nu vreau să mor înainte de a le îndeplini și de a lăsa scris cum trebuie folosite.

Ce-ați face dacă vom izbuti să-l aducem pe Georgescu la Cotroceni?

Aceasta este marea întrebare, căci venirea lui acolo este doar obligatorie, însă nu este suficientă. Cine sunt oamenii care-i vor sta alături, cine îi sunt sfătuitorii, cum va începe să lucreze, care este intervalul pe care îl are la dispoziție pentru a readuce măcar țara la linia de plutire? Și nu uitați, nu are un Parlament alături, iar schimbarea acestuia nu se face în intervalul unei luni de zile.

Gândiți-vă la toate aceste lucruri și numai așa vă veți tulbura mințile și vi se va ridica tensiunea dincolo de limitele medicale admise, căci numai așa veți începe să bănuiți dimensiunea trădării, a furtului, a violului sinistru asupra României. În ultima vreme, straniu, facebook-ul este plin de filmulețe care arată animăluțe aruncate în pungi de plastic și salvate în ultima secundă de un OM cu suflet de om. Metaforic, aceasta este

țara noastră, un pui de cățel sau pisică, cu labele legate, cu botul legat, îndesat într-o pungă de plastic aruncată pe câmp sau într-un tomberon. Nu mai are aer decât pentru două secunde. Va apărea de undeva

Trebuie neapărat să sfârșim cu această clasă politică sinistră, este primul gând, dar cum? Românii tocmai au votat în principal cu PSD și PNL, care vor continua coabitarea care le asigură majoritatea parlamentară peste care nu se poate trece în mod democratic. Așadar, cum să izbutească Georgescu, dacă noi, după ce-l votăm, vom aștepta de la el ceea ce este, practic, imposibil de obținut?

Aș mai scrie mult, și am și cap, și informații din cărțile nenumărate pe care le citesc, dar sunt obsedat de această comparație: grădina proprie – țară și nu găsesc acum cel puțin, niciun fel de soluție. Bunicul a trudit așadar toată viața să scoată cioatele, știind, mi-a mărturisit el însuși, că pământul acela este cel mai bun, fiind fostă pădure. Nu a izbutit să vadă recoltele visate, el a murit, a venit Lovitura de stat din 1989 și noi, urmașii lui, cei care ar fi trebuit să-i respectăm munca, îndârjirea, credința, în ultimă instanță, am vândut locul. De ce? Pentru bani, aș fi tentat să spun, deși, banii luați au fost o nimica toată. Răspunsul corect este pentru că noi nu mai avem credința, și forța și îndărătnicia lui. Noi ne-am pierdut pe noi înșine înainte de a ne pierde țara!

Autor: Mihai Malaimare

Despre autor

editor